

TRENDING: HALO, BING, KAKO (B)RAT: Čuvajmo Dragana Čovića kao zje...

ANALIZIRAJ.BA

MEDIA WATCHDOG

[Analize](#) [Komentari](#) [Medijska i informacijska pismenost](#)
[Fake&Spin](#) [Vijesti](#) [\(V\)lažne vijesti](#)

U muzejima zelenog i čistog grada, Punea

Brutalnost prikazana u indijskim muzejima ima samo jedan cilj – da posluži kao podsjetnik sadašnjim generacijama šta su jedni drugima radili bivši naraštaji

Autor **Sabahudin Hadžalić** | Feb 6, 2022

VIJESTI

**MOK
TVRDI DA
JE
INCIDENT
S
NIZOZEMS
KIM
NOVINARI
MA
IZOLIRAN
SLUČAJ**

**ANALIZIRAJ.BA |
FEB 5, 2022**

Like 6

Share

**A
M
N
E
S
T
Y
I
N
T**

E
R
N
A
T
I
O
N
A
L
U
P
O
Z
O
R
A
V
A
N
A
U
B
I
S
T
V
A
B
R
A
N
I
T
E
L
J
A
L
J
II

Ono kada odlučiš obići osam odabralih muzeja u Puneu, Indija i onda na licu mjesta saznaš (jer im WWW stranice nisu *update*) da ili ne rade subotom ili zbog Covid-19 imaju kraće radno vrijeme i obideš tri, skontavši da ne bi više ni mogao posjetiti, čak i da su bili otvoreni. Gladne, balkanske oči, misli i želje. No, ciljano planirani trošak obilaska muzeja, u subotu će tek doći na naplatu uredništvu, po povratku u BiH, ali ne žalim nijednog rupija utrošenog danas od 09:00 do 18:00 sati u obilasku muzejskog blaga ovdašnjeg, u Indiji.

I mi, velite, ratujemo svakih 35 godina?!

Mali prostori, mali ljudi, optočeni “velikom” istorijom/poviješću/historijom ne vide dalje od vlastitog “pinokijevskog” nosa, smatrajući da su samo njihovi prostori predodređeni za patnju, razaranja i ratove. I onda dođeš u Indiju, u Muzej Južne komande (Souther Command Museum) u Puneu da bi saznao kako su se ovdašnji vojnici i njihove starješine borile u ratovima XX vijeka koji su se dešavali maltene svakih deset godina. Posljednji rat su vodili 1999. godine (maj-juli između Indije i Pakistana, poznatiji kao “Kargilski rat”). Dojmljivo, ali istovremeno i pomalo tužno je bilo gledati utisnuta imena poginulih mladih vojnika i njihovih starješina, na pločama u dvorištu muzeja, koji je izvanredno uobličen u prostor eksterijera i enterijera dijela grada u kojem je smješten. Prisjetih se našeg Muzeja revolucije u Sarajevu koji to više nije, u gradu koji samo što nije... prestao biti gradom, i našeg divljenja, dok smo kao djeca, unutar istorijskog časa, obilazili sjećanja na slavne dane narodnooslobodilačke borbe, naroda i narodnosti bivše nam zajedničke države, u II svjetskom ratu. A meni izgleda danas, da je to, ustvari, bio virtualni muzej, jer u realnom svijetu današnjice fašističkog šovinizma tu su

• D S K I H P R A V A I N O V I N A R A n a l i z i r a j . b a | F e b 5, 2 0 2 2

ulice i škole nazvane po fašistima “njihovih naroda”, u vremenu gdje biti drugi i drugačiji bilo gdje na prostoru jadne nam države Bosne i Hercegovine nije ništa drugo do kao da bolujete od crne kuge. Čak i podnošljivost nestaje, a kamoli ta glupa riječ “tolerancija” koja je toliko puta zloupotrebljena da čak i osnovni smisao gubi. Nema više zajedništva i postoje samo interesne grupe sa interesnim ciljevima. Vlastitim. A muzeji? Ovdje u Indiji vojska je na značajnom mjestu u hijerarhiji kreacije i održavanja demokratije. Zbog toga me pomalo strah da previše ne penetrira u tkivo razumijevanja svakodnevnice, pa da im se ne desi zloupotreba kao kod naše, one, ondašnje JNA.

No, muzej koji posjetih danas je zaista impresivno uobličen (simbolična cijena karte od 20 IR – oko 0,5 KM) s oružjem od municije sitnoga kalibra do aviona i tenkova, dok su muzejski prostori podijeljeni u galerijskim paviljonima još od vremena ratovanja prije nezavisnosti na prostorima Indije i sve do posljednje uključivosti u ratovanje Indo-kinesko, 1962.g. i Indo-pakistansko 1971. godine prostora Južne komande, ovdašnje. I što je, za ljude iz Punea, najvažnije, ovo je jedini ratni spomenik u Južnoj Aziji koji je uobličen direktnim doprinosom građana. Kafić je tu, također, gdje se osvježih nakratko, domaćom kafom, zadovoljan čak i sa malom prodavnicom vojnih suvenira u neposrednoj blizini. Naravno, ne kupih ništa jer moja je vojska prestala postojati dva puta: Prvi put kada se JNA pretočila u aždaju koja je ubijala druge i drugačije i drugi puta, tamo negdje sredinom 1993.g. kada je Armija BiH postajala sve više muslimanskom (uvođenjem imama kao političkih komesara, ali i “selama” kao zvanično nezvaničnog pozdrava) a sve manje vojskom građana i naroda Bosne i Hercegovine. Zbog

P R A V O N A I ..

toga samo mogu reći da me čistoća, održavanje i mirnoća ratnog okruženja u ovom muzeju koji danas posjetih, samo još više podsjetila, tugom optočena, na svu onu “čistoću, održavanje i mirnoću ratnog okruženja” našeg Muzeja revolucije. Kojeg više nema.

Inauguracija (a da sihir nije?)

Bilo kako bilo, sljedeća postaja/stanica subotnjeg muzejskog (o)kruženja bio je Muzej u predgrađu Punea – Muzej indijske istorije/povijesti/historije Chhatrapati Shivaji Maharaj (osnovan 2012.g. od strane Francuza (Parižanina) Francois Gautiera, novinara koji je duže vremena bio dopisnik “Figaroa”, najznačajnijeg francuskog lista). Osnivač muzeja i sam je rekao da mu je Indija dala toliko (pored toga što je i oženjen Indijkom) toga duhovno, profesionalno, emocionalno i sentimentalno da se morao odužiti na odgovarajući način. i jeste, pored toga što je prvu fazu inaugurirao, među ostalim, i Ravi Shankar, čuveni Guru iz Indije, a Dalaj Lama otvorio tibetanski paviljon, preda mnom se otvorilo brutalno iskreno viđenje istorije/povijesti/historije u muzeju osnovanom od strane neprofitne organizacije. Unutar devet zgrada nalazi se mnoštvo eksponata o vremenu (fotografije, slike, fakti, informacije), od početaka pominjanja Indije (pomenimo samo Indus civilizaciju, koja datira 4.500 godina prije Krista/Hrista) do današnjih dana u vremenu i prostoru koji obuhvata indijski subkontinent. No, ono što je mene tugom obuhvatilo, ponovo, je brutalnost iskrenosti predočenih fotografija i likovnih djela gdje su predstavljeni obezglavljeni likovi vladara sa glavama na pladnju braće koja se nosi ocu od strane brata koji nije mogao podnijeti poštenje i blagost vlastitog bliskog bića. Sve do nabijanja ljudi na kolac i dalje, od prve žene vladarice u Indiji još

I
I
Z
A
Š
T
I
Ć
E
N
O
A
n
al
iz
ir
aj
.b
a
|
F
e
b
5,
2
0
2
2

P
R
E
D
S
T
A
V
N
I
K
T
W
I
T
T
E

onomad, 1231. godine, Raziye Sultan, do prave vladarice Marahatre – feministkinje (koja je imala i “žensku” vojsku od 500 žena početkom 18 vijeka/stoljeća), ali i do današnjih dana. Obzirom da, iako bješe subota, ova tročlana delegacija (sa mnom su bile i moje studentice – već su doobile ocjene od mene, tako da više nije bilo sukoba interesa – Annayia i Mitali koje su mi obećale još prije dva mjeseca biti vodičem u Puneu, kada bude potrebe, tako da ih pozvah, uživajući u njihovom prevođenju tokom cijelog dana, ali i informiranošću o istoriji/povijesti/historiji Indije) je bila jedina tog dana u Muzeju. Barem u periodu ta dva sata našeg boravka, pa smo privukli pažnju prvo sveštenika koji se molio u malom hramu na ulazu i sve do čuvara Muzeja, ali i fotografa tamošnjeg. Mi smo obilazili zgrade i eksponate, a u bijelo obučenoj košulji i bijelim hlačama što bi više priličilo kustosu do čuvara za nama je usporenim hodom, i blagošću lica išao **Ravsaheb Kakade** za kojeg sam pomislio da nije kustos Muzeja na samom početku. Zbog čega? Jer je pristupio jednoj od mojih studentica upitavši da ja nisam možda Francuz uz objašnjenje da je osnivač Muzeja Francuz, pa eto, pretpostavio je da sam Evropljanin, da bi, po dobijanju informacije da se radi o profesoru iz BiH koji je u Indiji na privremenom radu u Puneu, na DYPIU univerzitetu, još više postao zainteresiranim, nastavivši nemetljivo druženje sa nama. U jednom trenutku ga upitah zbog čega toliko brutalnosti na scenama od davnina do danas a on, onako blago, samo reče, da se ne ne bi ponovilo i da ostane kao opomenama generacijama. Kratko i jasno. Istinito. Istovremeno, i sveštenik je stupio u kontakt sa mojim gošćama sa željom da dobijem otisak njihove vjere – BINDI tačku, što se smatra tačkom gdje stvaranje počinje i može postati jedinstvo, a također je poznato kao “sveti

R
A
N
I
J
E
B
I
O
N
A
S
A
S
T
A
N
K
U
E
U
-
A
O
G
O
V
O
R
U
M
R
Ž
N
J
E
A
n
al
iz
ir
aj
.b

simbol kozmosa/univerzuma u njegovom nemanifestiranom stanju". Bješe tako. Uz riječi njegove molitve i moju predanost činu, dobih na poklon i šal, uz cvijet na dlanu i BINDI tačku na čelu koja je nestala do večeri, baš u trenutku kada mi je kćerka, po viđenju fotografije koju poslal, samo odgovorila: "*A da nije sihir, kakav?*" Da ne zaboravim – ulaz u muzej je besplatan.

‘ta će Šeldon?

I posljednji, ali ne i zadnji muzej u kojem bijah u danu optočenom upijajućim saznanjima o prostoru vremenu u kojem se kreira ovaj esej-reportaža, kulturnom, istorijskom/historijskom/povijesnom nasljeđu jedne od najvećih svjetskih civilizacija još od njenih početaka, je bio Muzej minijaturnih modela željeznice (Joshi's Museum) u samom centru grada, sa ulaznicom najskupljom danas (120 IR što je oko tri KM, i pomnožite sa 30.000 posjeta godišnje), ali koja je vrijedila svakog Rupija i potvrdila da nikada djecom u sebi ne smijemo prestati biti, Šeldona mi. Dvadeset i pet minuta svijeta minijature, uz riječi glumaca iz pozadine, igru svjetla i mnoštvo vozova, ali i "malih" svjetova automobile, žičara, cirkusa, ljudi, bazena, dvorišta, pasa, mačaka...uz tihu muziku je učinilo da na trenutak postanem, kao i osoba koja je iz svoje 50-te vraćena u svoju desetu godinu života uz pomoć "Aladinove magične lampe", kako glumci i odigraše opuštajući reflektirani oblik skrivenog realiteta fikcije. Na trenutak sam bio opet dječak željan igre i radosti u i oko vozova, prisjećajući se kada je moj rahmetli otac, negdje 1988. donio mom prvorodenom sinu set vozova sa prugom, vagonima, i sve na baterije...Naravno, mom sinu je tada bila godina dana i on tada još ne bješe spremna na sastavljanje (tek par godina kasnije je majstorski sve uobličavao) željeznice,

ali moj šura i ja jesmo. Eo ipso, igra nikada ne smije prestati. Jer život je igra, zar ne? *Per se.*

a
I
F
e
b
5,
2
0
2
2

Podijeli:

< PRETHODNI

MOK tvrdi da je incident s nizozemskim novinarima izoliran slučaj

SLJEDEĆI >

Krivotvoritelji

R
U
S
I
J
A
Z
A
T
V
O
R
I
L
A
U
R
E
D
D
W
-
A
P
O
S
L
I
J
E
Z
A

B
R
A
N
E
R
A
D
A
R
U
S
K
E
T
E
L
E
V
I
Z
I
J
E
A
n
a
l
i
z
r
a
j
.b
a
|
F
e
b
5,
2
0
2
2

NAJČITANIJE

**ŠTA TO
BAZDI U
MIRISN
OJ OAZI
DEMOK
RACIJE?
Ozren Kebo |**

16.01.2022

K
O
V
A
M
D
A
N
A
S
Z
V
U
C
I
Z
J
A
V
A
Z
O
R
A
N
A
M
I
L
A
N
O
V
I
Ć
A
D
A
J
E

...

[Analiziraj.ba](#) |

14.01.2022

S P E C I J A L N O I Z D A N J F

IGLASSASRPSKE KAKOUSMINKATI ...

Srđan Puhalo |

13.01.2022

ŠTACENAMCINJENICE

–KADIMAMOHIPERBOLU–
...

**Zarfa Hrnjić
Kuduzović |
12.01.2022**

UKINITESANKCIJEA

INTERNA
TIVNO
OTELEV
IZIJI

Srđan Puhalo

| 03.02.2022

Kako je Kobe Bryant zaradio dvije milijarde?

02.02.2020

Članovi VSTS nisu ni razmatrali prigovo re: Tegeltij a odlučio sam, Tabako vić

BNTV: 19 hiljada KM za najnera zvijenijih opština u RS-u, 70 miliona za

Novi serijal na Al Jazeera Balkans #hešteg

02.04.2020

**traži
poništa
vanje
odluke**

**avion i
helikop
tere**

18.11.2019

31.07.2019

Impressum

Copyright © 2020 All rights reserved. Designed & Developed by Analiziraj.ba